Redacţiunea şi Administraţiunea:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„Gazeta" iese în fiecare ḑi.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţi.

Anunciurile:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ.
Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 12. LUNĬ, MARŢĬ, 19 (31) Ianuarie. 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ
alŭ
„GAZETEI TRANSILVANIEI".

Turţŭ, (com. Ugocia), 1 Ianuarie 1888.

Ca unulŭ, căruia — acum de 48 de anĭ — primulŭ legendarŭ românŭ mĭ-a fostŭ „Gazeta Transilvaniei" şi dela a căreia cetire nu m'am abătutŭ în tótă viéţa mea, vinŭ şi eu a vĕ ofta viéţă îndelungată, ca sĕ puteţĭ conduce destinele naţiunei române, pe care, şi *aicĭ, la malurile Tisei,* aşa fierbinte o iubimŭ. Salutare!

Daniilŭ Napoianu,
par. prot. şi asessorŭ consistorialŭ, membru comit. comitatensŭ.

Ploescĭ, 1 Ianuarie 1888.

Gazetei Transilvaniei.

Te citeam încă în copilăria mea; ai deschisŭ colónele tale inspiraţiunilorŭ mele politice în anii juneţii mele; acum, când am îmbĕtrânitŭ ca şi tine, cum aşŭ tăcé la jubileulŭ tĕu, de a nu'ţĭ ura viéţă lungă şi prosperă, o tu neobosită sentinelă a Românismului?!

Antinescu.

Gazetei Transilvaniei
în Braşovŭ.

Salutămŭ cu bucuriă aniversarea a 50-a a bĕtrânei nóstre Gazete, care, strecurându-se prin atâtea fatigii şi vicisitudinĭ, a ţinutŭ totdéuna susŭ drapelulŭ naţionalŭ, luptândŭ adese între împrejurărĭ fatale cu o admirabilă abnegaţiune contra asupritorilorŭ şi inimicilorŭ noştri secularĭ. Fiă ca acestŭ gloriosŭ trecutŭ de unŭ jumĕtate de seculŭ sĕ serve de modelŭ întru continuarea apĕrării drepturilorŭ nóstre naţionale!

Dée cerulŭ ca Gazeta — espresiunea Românilorŭ — în infinita-i existenţă, pe care noi o dorimŭ, sĕ fie pururea stânca de basaltŭ în care sĕ se resfrângă tóte uneltirile perfide pornite din orĭ ce parte asupra patriei şi naţiunei nóstre.

Suntemŭ de multŭ uniţĭ, când în acestŭ solemnŭ momentŭ ne împreunămŭ vocea cu a celorlalţĭ fraţĭ ai noştri şi implorămŭ Provedinţa sĕ lungească viéţa demnului succesorŭ a multŭ regretatului fundatore Iacobŭ, actualului redactorŭ-editorŭ Dr. Aurel Mureşianu, ca vigorosŭ sĕ pótă primi în persónă şi aniversarea seculară dela naţiunea sa iubită.*)

Buciumŭ, în 30 Decemvre 1887.

Iosifŭ Ciura preotŭ, **Ioanŭ Dandea** cantorŭ, **Alesandru Danciu** propriet. şi directorŭ de mine, **Dr. Aureliu Kisbacŭ, Alexandru Macaveiu** proprietarŭ de mine, **Nicolau Baieşianŭ** preotŭ rom. gr. or., **Candinŭ Davidŭ** proprietarŭ şi directorŭ de mine, **Ioanŭ Macaveiu** jun. in p. societ. min. „Concordia", **Vasiliu Corpadi** învĕţătorŭ pensionatŭ, **Ioanŭ Lupu** învĕţătorŭ, **Nicolae Jurca** primarŭ, **Ioanŭ Iancu** preotŭ gr. or., **Nicolae Adamoviciu** preot. gr. or., **Ioanŭ Todescu** preotŭ românŭ, **Gheorghe Candrea** învĕţătorŭ, **Ioanŭ Macaveiu, Alesandru Danciu** parochu în Bucium-Satŭ.

Bucurescĭ, 1 Ianuarie 1888.

Cu ocasiunea serbării jubileului de 50 de anĭ alŭ ḑiarului D-vóstrĕ vĕ rogŭ sĕ primiţĭ sincerile mele felicitărĭ. Vĕ urezŭ puterĭ îndelungate şi sănĕtate deplină, ca sĕ puteţĭ urma pe calea începută încă mulţĭ anĭ înainte.

P. Dulfu.

Juculŭ nobilŭ, 5 Ianuarie 1888.

Credŭ în principiile mântuitóre ale „Gazetei Transilvaniei", care prin vitejasca-i luptă de o jumĕtate de secolŭ ne-a trecutŭ dela întunereculŭ morţii la lumina vieţii; preamărescŭ memoria gloriosilorŭ luptătorĭ Bariţŭ, Iacobŭ şi Andreiu Mureşianu, ér vrednicului lorŭ succesorŭ, d-lui dr. Aurel Mureşianu, şi companionilorŭ sĕi de muncă şi de luptă le dorescŭ viéţă lungă, perseveranţă în luptă şi învingere asupra contrarilorŭ. Inainte cu Dumneḑeu, căcĭ poporulŭ cu noi este, ér noi cu D-vóstră suntemŭ!

Ioanŭ Peteanu, preotŭ.

Iclodu-mare, 1 Ianuarie 1888.

Sit romana potens itala virtute propago. — Virgiliu.

Gratulezŭ pe întemeiătorii, susţinĕtorii şi pe toţĭ factorii fóiei „Gazetei Transilvaniei", la jubileulŭ ei de 50 de anĭ, care a fostŭ luceferulŭ redeşteptării şi alŭ desvoltărei românismului pre orisonulŭ politicŭ, ér redactorii ei totŭ atâţa ducĭ! Celora ce o mai conducŭ sănĕtate, virtute şi curagiu; celora ce o cetescŭ şi sprijinescŭ perseveranţă şi puterĭ nouĕ, şi luptei ei isbêndă şi trofeele de învingere.... Incă la multe jubilee, numai *„hic murus ahaeneus esto!!!* cu Horaţiu.

Ioanŭ Papiriu Popŭ,
protopopŭ, şi totă familia sa.

Monorŭ, 8 Ianuarie 1888.

Domnule Redactorŭ! Vĕ urezŭ dela Dumneḑeu mulţĭ anĭ fericiţĭ la jubileulŭ de 50 anĭ ce-lŭ serbéză bĕtrâna nóstră mamă „Gazeta Transilvaniei."

Vasiliu Onigaşŭ, înv. poporalŭ.

Lăpuşulŭ unguréscŭ, 1 Ian. 1888.

Dumneḑeu sĕ vĕ dăruiască mulţĭ anĭ şi putere, ca sĕ ne puteţĭ conduce la scopŭ.

Vasiliu Rebreanu, înv. românŭ.

Teaca, 1 Ianuarie 1888.

Multŭ stimate d-le Redactorŭ! Vĕ dorescŭ ca principiile „Gazetei" propagate de 50 anĭ încóce în interesulŭ românismului, câtŭ mai curêndŭ sĕ se şi realiseze, şi ceea ce părinţii D-vóstrĕ au sĕmĕnatŭ, sĕ vĕ ţină bunulŭ D-ḑeu ca sĕ puteţĭ şi secera, pentru îndestulirea nóstră a tuturorŭ!

Gregoriu Vitézu.

Piatra, com. Solnoc-Dobâca, 1 Ian. 1888.

Steagulŭ Românismului, „Gazeta Transilvaniei" strălucéscă în vecĭ.

Er stegarului, sănĕtate, vigóre, viéţă îndelungată şi isbêndă în lupta dréptă îi doresce

Popa şi Dascalulŭ din Piatra.

*) Acéstă adresă, alu căreia cuprinsŭ ni s'a telegrafatu la 1 Ianuarie, o republicamu după ce ni-a sosită mai târdiu în scrisŭ, cu subscrierile originale. Red.

Braşovŭ, 14 (26) Ianuarie 1888.

După cunoscutele interpelaţiunĭ ale lui Helfy şi Perczel, privitóre la înarmările Rusiei şi la atitudinea guvernului austro-ungarŭ faţă cu ele, se vorbea multŭ în dietă şi afară din dietă de apropiatulŭ rĕsboiu. Cele 19 foi politice evotidiane, ce aparŭ în Pesta, variau mereu acéstă témă. Şi, precum a constatatŭ raportorul „Agenţiei Havas", ḑiarele ilustrate aduceau gravurĭ, representândŭ tipurĭ de soldaţĭ ruşĭ în campaniă; în librării s'a espusŭ o broşură „Rĕsboiu la primăvéră", care esplică operaţiunile viitóre, cu planurĭ colorate.

C'unŭ cuvêntŭ sufla unŭ vêntŭ rĕsboinicŭ în capitala ungară şi cercurile politice din Viena criticau aspru procederea deputaţilorŭ ungurĭ din stânga, care putea sĕ creeze monarchiei dificultăţĭ în afară.

Cei mai mulţĭ erau de părere, că ministru-preşedinte Tisza nicĭ nu va rĕspunde la interpelaţiunile memorate, deórece chiar sĕ fi voitŭ nu putea sĕ între în discusiunea cestiunilorŭ puse de către interpelanţĭ, carĭ culminau în cererea ca guvernulŭ sĕ pretindă categoricŭ dela Rusia, ca sĕ inceteze cu înarmările şi sĕ-şĭ retragă trupele dela graniţa galiţiană.

Dér d-lŭ Tisza totuşĭ n'a vrutŭ sĕ lase sĕ trécă nicĭ acésta ocasiune spre a dovedi din nou câtă dibăciă posede în a le suci şi resucì tóte aşa cum îi vine lui mai bine la socotélă şi, după ce şi-a luatŭ instrucţiunile dela d-lŭ Kalnoky din Viena, a rĕspunsŭ Sâmbăta interpelanţilorŭ, secerândŭ de astădată unŭ succesŭ deplinŭ şi neaşteptatŭ, căcĭ atâtŭ Helfy câtŭ şi Perczel au luatŭ la cunoscinţă rĕspunsulŭ lui, declarându-se liniştiţĭ printr'însulŭ.

Se înţelege, că în împrejurările de faţă multŭ n'a pututŭ sĕ ḑică ministrulŭ-preşedinte şi ceea ce a ḑisŭ nu este nou, afară póte de acelŭ pasagiu, în care se lapĕdă în numele guvernului austroungarŭ de orĭ-ce poftă de a lăţi influenţa monarchiei în peninsula balcanică, în modŭ opusŭ tratatelorŭ, séu de a nisui sĕ-şĭ lărgéscă teritorulŭ.

Tóte aceste pretinse intenţiunĭ ale monarchiei suntŭ curate minciunĭ, ḑise d-lŭ Tisza, şi admoniă totŭ odată sĕ nu se dea credĕmêntŭ faimelorŭ şi telegramelorŭ din ḑiare, carĭ potŭ sĕ aibă şi scopulŭ de a produce neliniştire şi scisiune în întru şi de a sgudui încrederea reciprocă dintre puterile aliate.

Esistă unŭ „cineva", adause d-lŭ Tisza, în a căruia interesŭ trebue sĕ fiă a conturba alianţa de pace, séu celŭ puţinŭ a sdruncina încrederea între membrii ei şi a produce nelinişte între popóre.

Nu este însĕ, a adausŭ ministrulŭ preşedinte, nicĭ celŭ mai micŭ motivŭ de a dubita în buna credinţă a puterilorŭ aliate pentru susţinerea păcii.

In ceea ce privesce dislocarea trupelorŭ în Rusia şi concentrarea lorŭ la graniţă d-lŭ Tisza nu vrea sĕ se'ndoéscă în declaraţiunile pacĭnice ale Ţarului şi primesce interpretarea ruséscă, după care acele pregatirĭ nu se facŭ cu scopŭ de a ataca, dér numai încâtŭ concede precauţiunea pentru propria siguranţă, care impune monarchiei datoria de a lua tóte mĕsurile, fără a provoca, pentru asigurarea graniţelorŭ sale.

In fine d-lŭ Tisza mai declară din nou, că alianţa puterilorŭ europene centrale este numai o alianţă de pace pe basă defensivă şi terminà cu obicĭnuita esprimare a speranţei, că guvernelorŭ le va succede a susţiné pacea Europei.

Era clarŭ, că d-lŭ Tisza trebuia sĕ-şĭ impună cea mai mare reservă în discutarea situaţiunei politice şi acésta au recunoscut'o şi interpelanţii, ba Helfy a mersŭ de astădată aşa de departe încât a recunoscutŭ că şi parlamentulŭ trebue sĕ se acomodeze cerinţelorŭ situaţiunei.

Décă este aşa, atuncĭ întrebămu ce scopŭ au avutŭ interpelaţiile rĕsboinice făcute cu atâta sgomot. Ce s'a petrecutŭ ca în timpŭ de douĕ sĕptĕmânĭ domnii Helfy şi Perczel, carĭ cereau sĕ se adreseze unŭ felŭ de ultimatŭ Rusiei, sĕ devină atâtŭ de liniştiţĭ şi pacĭnicĭ?

O fóiă vienesă conchide de aicĭ forte nemeritŭ, că politica esternă a monarchiei austro-ungare nu-o facŭ domnii Helfy şi Perczel şi că după tóte aceste nicĭ nu prea merge de a vorbi de-o politică „maghiară" orientală în contraḑicere cu cea austro-ungară.

Faptŭ este, că politicii rĕsboinicĭ din Peşta au trebuitŭ sĕ-şĭ întórcă mantaua puţinŭ după vêntulŭ, ce suflă dela Viena, de unde şi-a luatŭ d-lŭ Tisza informaţiunile şi că contele Kalnoky împreună cu cercurile decidĕtóre din Viena voiescŭ sĕ evite deocamdată totŭ ce ar puté da nascere unui rĕsboiu.

Acéstă împrejurare însĕ nu schimbă nimicŭ din seriositatea situaţiunei, precum nu póte produce speranţe în susţinerea păcii nicĭ declaraţiunea d-lui Tisza, că are încredere nestrămutată în alianţa cu Germania.

Prin urmare stămŭ totŭ aşa cum amŭ statŭ înainte cu douĕ sĕptĕmânĭ, când s'au făcutŭ interpelările, cu singura esceptiune, că astăḑĭ şoviniştii à la Helfy şi Perczel s'au mai îmblânḑitŭ.

REGULAREA GRANIŢELORŬ
între
ARDEALŬ ŞI ROMANIA.

Comisiunea justiţiară a camerei deputaţilorŭ din Pesta s'a ocupatŭ cu proiectulŭ de lege pentru înarticularea tractatului internaţionalŭ încheiatŭ cu România, privitorŭ la regularea graniţelorŭ dintre Ardealŭ şi România.

Raportorulŭ Gustav *Beksics* ḑise, că proiectulŭ are chiămarea sĕ pună capĕtŭ certelorŭ seculare de graniţă, luându-se ca basă graniţa stabilită în 1793. Guvernulŭ unguréscŭ a cedatŭ astfelŭ de teritorii, despre care guvernulŭ românŭ a probatŭ nendoiosŭ, că aparţinŭ României.

Ministrii br. *Orczy* şi *Fabinyi* au vorbitŭ pentru primirea proiectului, care s'a şi primitŭ. Alexius *Györy* a observatŭ numai, că în tractatŭ se ḑice „graniţă comună" (adecă cu Austria) de către ministrulŭ de esterne (ceea ce adecă n'ar fi corectŭ, alta fiindŭ, după elŭ, Austria şi alta fiindŭ Ungaria. S'a decisŭ sĕ se ţină sémă de observarea acésta la facerea raportului.

In cestiunea acésta *partida independentă și dela 48* a ținutŭ o conferență. Thaly, Győrffy, Madarász, Ugron, cu toții au accentuatŭ, că pactulŭ constitue o vătĕmare de dreptŭ, din causă că rectificarea granițelorŭ statului maghiarŭ (?) este o cestiune curatŭ internă a Ungariei și prin urmare — nefiindŭ ea o afacere comună — s'a comisŭ o vătĕmare prin aceea, că desbaterile au fostŭ conduse de comisarii ministrului de esterne și nu de „Maghiarĭ“. Au hotărîtŭ déră, sĕ nu priméscă proiectulŭ așternutŭ și acésta cu atâtŭ mai vĕrtosŭ, pentru-că în textulu originalŭ francesŭ *munții de pe hotarele Ungariei, carĭ au nume unguresci, figuréză cu nume valahe.* Partidulŭ va pretinde ca sĕ se aștérnă dietei convenția, ce încă la 1792 s'a încheiatŭ între Austria și guvernulŭ turcescŭ în privința cestiunei granițelorŭ.

Mai departe, acestŭ partidŭ cere ținerea vechiului obiceiu, de a se încredința rectificarea granițelorŭ comisiunei regnicolare. *Va cere urgentŭ, ca sĕ se ia dispositiunĭ prin lege și în privința pagubelorŭ făcute de Valahĭ în proprietățile unguresci, începĕndŭ dela 1853 încóce;* va cere acésta cu atâtŭ mai vĕrtosŭ, căcĭ guvernulŭ încă în anulŭ 1872 a promisŭ a face acésta. Cu presentarea în dietă a hotărîrilorŭ luate în acéstă conferență este însărcinatŭ Iuliu Györffyi.

Aniversarea revoluțiunei polone.

Cu ocasiunea aniversărei a 25-a a revoluțiunei polone din anulŭ 1863 s'a datŭ în Lembergŭ la 10 (22) Ianuarie séra unŭ banchetŭ, la care a asistatŭ unŭ publicŭ fórte distinsŭ. Au fostŭ deputațĭ ai Reichsratului și Landtagului, representanțĭ ai societățilorŭ de meseriașĭ, consilierĭ comunalĭ, studențĭ de universitate, dela șcóla politechnică și representanțĭ ai altorŭ societățĭ. S'a evitatŭ orĭce demonstrațiă politică. Architectulŭ Ianowski a relevatŭ importanța rescólei din Ianuarie. Deputatulŭ Dr. Karl Lewakowski a expusŭ situația politică și posiția Polonilorŭ, închiăindŭ cu esclamarea: „Trăiéscă patria nóstră!“ Deputatulŭ Petre Sawa a ținutŭ unŭ discursŭ înfocatŭ, definindŭ noțiunea de patriă. Inginerulŭ Syroczynski a lăudatŭ meritele luptătorilorŭ pentru patriă dela 1831 și 1848. Unŭ studentŭ a vorbitŭ despre cei căduțĭ în luptele din anulŭ 1863, despre cei exilațĭ și deportațĭ. Kubicki a toastatŭ pentru tinerimea polonă și bulgară. Studentulŭ bulgarŭ Kwaczkow a datŭ expresiă simpatiilorŭ bulgare pentru Polonĭ. Musica a întonatŭ imnulŭ bulgarŭ „Szumi Maritza“, la care se rĕspunse prin strigăte de *Jivio!* Președintele societății meseriașilorŭ Skala dise, că meseriașii polonĭ stau pe terenŭ naționalŭ și fiindŭ plinĭ de adorațiă pentru trecutŭ aștéptă cu încredere viitorulŭ. Unŭ elevŭ dela academia din Dublany a ridicatŭ unŭ toastŭ în sănĕtatea tuturorŭ celorŭ carĭ se silescŭ a aplana antagonismulŭ dintre clasa de mijlocŭ polonă, dintre muncitorĭ și nobilime. Serbarea s'a terminatŭ la miedulŭ nopții.

Aniversarea acestei revoluțiunĭ s'a serbatŭ și în Bucurescĭ de către Polonii de acolo.

SCIRILE DILEI.

Erĭ dimineță, Duminecă, s'au duelatŭ, în arena de călăritŭ a cavaleriei din locŭ, d-lŭ *A. Munteanu*, candidatŭ de advocatŭ în Brașovŭ cu voluntarulŭ dela husarĭ *Ugron*, nepotulŭ deputatului Ugron. D-lŭ Ugron a primitŭ mai multe tăeturĭ destulŭ de grave, așa că a trebuitŭ sĕ fiă transportatŭ în spitalŭ. Motivulŭ duelului a fostŭ unŭ schimbŭ de vorbe între duelanțĭ.

***

In 16 (28) Ianuarie, d-lŭ *George Dobrin*, candidatŭ de advocatŭ în *Lugoșŭ*, a fostŭ promovatŭ ca *doctorŭ* în sciințele juridice la Universitatea din *Pestă*.

Felicitămŭ pe tînĕrulŭ doctorŭ.

***

Comisiunea economică a comitatului *Sibiiu* publicase în anulŭ trecutŭ două stipendii de câte 400 fl. pentru economia de lapte și stână. Stipendiile s'au datŭ lui *Ionŭ Chirca din Sĕliște* și lui *Sabinŭ Poponiciu-Barcianŭ din Rĕșinarĭ.* Celŭ dintâiu a și plecatŭ în dilele acestea la loculŭ destinațiunei sale, la marele stabilimentŭ de cășeriă de pe moșia Archiducelui Albrecht; celŭ de alŭ doilea va pleca în curĕndŭ la cășeria de pe moșia de arendatŭ a statului în Sigetulŭ Marmației. Numitele stabilimente au fostŭ alese la recomandarea inspectorului economiei de lapte a țerii, Eduard Egan.

***

La 25 Ianuarie n. poliția din *Clușiu* oprì la gara de acolo dece lucrătorĭ, carĭ veniseră cu trenulŭ mixtŭ dela Oradea-mare, sub conducerea soțului lorŭ Pavlicĭ, dela fabrica cu ferĕstrău din *Ciucea*, de unde fugiseră cu banĭ primițĭ înainte lăsândŭ în urmă-le și datorii. Notarulŭ de cercŭ din Ciucea încunosciințase telegraficŭ despre acésta poliția din Clușiu. Cei dece furá escortațĭ, legațĭ, îndĕrĕtŭ la Ciucea.

***

In 1860 se formase în *Pesta* o societate pentru copii găsițĭ. Acum s'a descoperitŭ, că *averea* acestei societățĭ *a dispărutŭ* fără urmă. Ministrulŭ unguréscŭ de interne a provocatŭ pe magistratŭ, spune „Naplo“, sĕ arate ce dispositiunĭ s'au luatŭ pentru asigurarea averei reuniunei.

După-ce a dispărutŭ?

***

In *Chichinda-mare* a fostŭ arestatŭ unŭ falsificatorŭ de banĭ, anume Petru Kristonovicĭ, calfă de prăvăliă, care comandase în Pesta nisce clișeurĭ după unŭ desemnŭ de bancnote de 1 fl.

***

Acum câteva dile, unŭ coșarŭ (urloierŭ) din *Derabanya* se duse séra târdiu într'unŭ cătunŭ. Pe drumŭ fù atacatŭ — precum s'a recunoscutŭ după urme — de doi *lupĭ* lângă o cruce, pe care se suì cu ajutorulŭ scării. La strigătele lui după ajutorŭ neducĕndu-se nimenea, deși vocea i s'a auditŭ fiindŭ că se credea că face cineva o glumă, dimineța fù găsitŭ nenorocitulŭ înghețatŭ pe cruce.

***

Unŭ pungașŭ vagabundŭ fù condamnatŭ de poliția din *Clușiu* la 8 dile arestŭ în casa de lucru. In timpulŭ pertractării, pungașulŭ furá și vêri în buzunarŭ, de pe mésă, pipa funcționarului polițienescŭ, care observá lipsa ei numai după ce pungașulŭ fù dusŭ în arestŭ. Fiindu visitatŭ și găsindu-se pipa la elŭ, la întrebarea, că de ce a furat'o, rĕspunse pungașulŭ: „Ca sĕ-mĭ trécă de urîtŭ.“

Corespondența „Gazetei Transilvaniei“.

Ciόra, la 12/24 Ianuarie 1888.

Prea onorate domnule redactorŭ! In numĕrulŭ 4 din a. c. alŭ prețuitului diarŭ „Gazeta Transilvaniei“ între scirile dilei, am cetitŭ o notiță despre comuna Ciόra, în care se scrie, că locuitorii românĭ de aicĭ s'au hotărîtŭ sĕ cumpere moșia de vêndare a unui proprietarŭ maghiarŭ, în care scopŭ s'a cerutŭ intervenirea unui advocatŭ din Alba-Iulia pentru facerea contractului și sĕvêrșirea întabulărei, însĕ advocatulŭ s'ar fi pusŭ în serviciulŭ unui jidanŭ, făcĕndu-lŭ sĕ se amestece în lucru, sĕ cumpere moșia și sĕ strice têrgulŭ Românilorŭ.

In interesulŭ adevĕrului, sunteți rugațĭ sĕ binevoițĭ a da locŭ în prețuitulŭ diarŭ „Gazeta Transilvaniei“ următórelorŭ rêndurĭ:

E adevĕratŭ aceea, că mai mulțĭ Românĭ din acéstă comună (cam 80 la numĕrŭ) dimpreună cu subscrisulŭ ne-amŭ hotărîtŭ sĕ cumpĕrămŭ, nu o moșiă, ci numai o pădure vecină cu hotarulŭ acestei comune. Amŭ și făcutŭ têrgulŭ cu 8000 fl. v. a. în speranță, că vomŭ ridica banĭ, câțĭ vomŭ mai avé lipsă, dela vre-o bancă română.

Pentru acestŭ scopŭ tocmai subscrisulŭ am fostŭ însărcinatŭ din partea cumpĕrătorilorŭ a face pașii necesarĭ pentru ridicarea împrumutului.

De aceea am cerutŭ intervenirea și sfatulŭ unui advocatŭ românŭ din Alba-Iulia, spunĕndu'i dorința nóstră, ba și aceea, că noi banii împrumutațĭ celŭ multŭ în 2 anĭ îi replătimŭ, și numai atuncĭ am vĕdutŭ, câte greutățĭ și pedecĭ ne stau în cale spre a puté ridica unŭ împrumutŭ.

Deși Ciorenii, și mai cu sémă doritorii de a cumpĕra acea pădure, sunt din fruntașii poporului, la nime cu nimica datorĭ, și carĭ de nu era anulŭ trecutŭ așa vitregŭ, fără nicĭ unŭ împrumutŭ puteau plăti prețulŭ acelei pădurĭ, — totușĭ spre a puté lua acuma unŭ împrumutŭ de vre-o câteva mii, după spusa acelui advocatŭ, *nĭ s'arŭ urca spesele la vre-o 500—600 fl. v. a.*

Comunicândŭ acestea doritorilorŭ de a cumpĕra acea pădure, și mai cu sémă acea împrejurare, că vorŭ fi silițĭ a umbla pre la notarĭ publicĭ pentru legalisarea subscrierilorŭ în obligațiunĭ, — tóte acestea nu le-au venitŭ la socotélă, de aceea deocamdată amŭ renunțatŭ la cumpĕrarea pădurei în speranță, că în decursulŭ anului curentŭ (de nu șĭ-o vîrî draculŭ códa) sĕ o cumpĕrămŭ fără de nicĭ unŭ împrumutŭ, măcarŭ de amŭ jertfi orĭ și ce.

Cumcă advocatulŭ a cărui intervenire amŭ cerut'o, pusus'o fi în serviciulŭ jidanilorŭ orĭ ba? aceea nu o sciu, — despre asta póte fi corespondentulŭ mai bine informatŭ ca mine.

Cu deosebită stimă

Basilŭ Hațieganŭ,
notarŭ cercualŭ.

Repețimŭ ce amŭ disŭ în Nr. 4 la scirea privitóre la astă afacere: datoria binevoitorilorŭ poporului este, sĕ cerceteze cele petrecute în cestiunea cumpĕrării pădurei și sĕ îndrepteze lucrurile.

Orațiune.

Din Viena se scrie:

Funcționarii caselorŭ de economia cislaitane au transmisŭ, prin o deputațiune, o adresă de mulțămire d-lui Nicolae Dumba, primŭ curatorŭ alŭ casei austriace de economii, pentru silințele ce șĭ-a datŭ în interesulŭ funcționarilorŭ dela casele de economii. Cu acéstă deputațiune, în fruntea căreia a fostŭ redactorulŭ șefŭ alŭ gazetei caselorŭ de economii, d. Konrad Mentzel, s'a dusŭ la d. Dumba și o deputațiune de funcționarĭ de pe la alte case de economii de lângă Viena. D. Dumba a primite fórte afabilŭ deputațiunile, asigurândŭ-lŭ prin cuvinte cordiale, că și pe viitorŭ se va sili sĕ apere interesele funcționarilorŭ acestorŭ case. Adresa de mulțumire este lucrată de cei mai bunĭ artiștĭ din Viena. Fila din afară represintă o condică mare, cum se obișnuește în casele de economii, și spre a se vedé pentru ce s'a făcutŭ acésta dedicațiă, s'a scrisŭ în dosulŭ acestei condice, cu litere de aurŭ, fondulŭ pensiunilorŭ.

Balŭ în Alba-Iulia. — Serată musicală și Concertŭ în Brașovŭ.

Junimea română din *Alba-Iulia* va arangia unŭ *balŭ* în 28 Ianuarie st. v. (9 Februariu n.) 1888, în hotelulŭ „Hungaria“ în folosulu ambelorŭ școle române din Alba-Iulia. Inceputulŭ la 7½ óre séra.

Prețulŭ intrărei: de persónă 1 fl.; de familiă 2 fl. Bilete se potŭ căpĕta la prăvălia d-lui S. Fogolian și séra la cassă.

In timpulŭ pausei se vorŭ esecuta jocurile naționale „*Călușarulŭ* și *Bătuta*“ de către 13 tinerĭ.

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS.“

(4)

STRĂBUNII NOȘTRI

Novelă istorică

Anulŭ 104 după Christ.

Cartea I. — Pădurea Bersovia.

CAP. I.

La acéstă vedere sĕlbatică, dér care ar fi induioșatŭ și pietrele, inima Romanului se mișcă. Elŭ își plecà mâna cu încetulŭ pe capulŭ unui copilŭ și, tristŭ, rĕmase pe gândurĭ. Departe, în fundulŭ minții, vĕdù drumulŭ Spaniei unde era crescutŭ, își vĕdù copilăria, vĕdù umbra Romei, imensă, colosală... și în acea tăcere de așteptare mâna i se ridicà de pe capulŭ copilului, și cu ea întinsă rosti profeticŭ:

— Roma!... Roma!...

Apoi, desfăcĕndu-se din grămada femeilorŭ, se apropià de Decebalŭ:

— Nu se póte, Rege! Vrei pace? Sunt venitŭ aicĭ sĕ încheiu cu tine pace. Tu mai chematŭ, nu Roma m'a trimesŭ. Pregătesce-țĭ topórele sĕ-țĭ dérĕmĭ turnurile Archidadavei, Drobetei, Patavisei, Zarmizirgei și Zarmizegethusei! Chiamă-țĭ boerii plaiurilorŭ și di-le sĕ trimeată gonacĭ după meșterii cei marĭ didarĭ, ca sĕ-i dai Romei îndĕrĕtŭ! Stringe șerbii ce ai luatŭ legiónelorŭ nóstre, și dă-i Romei îndĕrĕtŭ! Stringe armele și aquilele ce ai luatŭ flamurilorŭ nóstre și dă-le Romei îndĕrĕtŭ! Desgrópă-țĭ aurulŭ și adu-lŭ Romei. Leagă-țĭ chica, tae-țĭ-o, și trimite-o Romei! Intórce-țĭ busduganulŭ în josŭ, móe-țĭ genunchile, și cadĭ înaintea Romei!...

Decebalŭ, cu buzduganulŭ sub brațulŭ stîngŭ și cu pumnulŭ dreptŭ sub barbă, asculta... După câtva timpŭ, își întórse fața dela Longinŭ și plecà încetŭ spre tuiurile óstei lăsându-lŭ singurŭ. O dată cu elŭ se mișcară toțĭ cei de față. La câțiva pașĭ Regele se opri:

— Te lasŭ sĕ te gândeșcĭ, dise elŭ, și plecà cu toțĭ curtenii spre partea cealaltă a pădurii, unde îi era loculŭ de popasu. Tótă ostășimea se îndreptà într'acolo, părăsindu cu totulŭ pe Longinŭ, care chiar décă ar fi vrutŭ sĕ fugă, n'avea încotro, fiindcă se rătăcea.

III.

Peste unŭ ciasŭ apunea sórele. Radele sale lungĭ străbăteau prin frundișulŭ tremurătorŭ alŭ mesteacănilorŭ, atêrnând de plasele străvedii cu care painjinii țĕsură totŭ vĕzduhulŭ dintre trunchiurĭ, o pulbere de lumină aprópe rece, ca cea de érnă. Era linisce. Nu se audeau de câtŭ buhaii dela cotigĭ mugindŭ prin codru, la pășune, orĭ semnalele de óste sunândŭ unele din cornurĭ rĕsucite, altele din tuburĭ și buciume, altele din scândurĭ uscate de ștejarŭ în care se lovea cu ciocane de lemnŭ.

Longinŭ se aședà pe trunchiulŭ de la piciórele tronului lui Decebalŭ, pe când cubiculariulŭ sĕu sta la o parte, așteptândŭ sĕ-i dică stăpânulŭ o vorbă. Sĕrmanulŭ Romanŭ, décă acum făcea serviciulŭ unui sclavŭ pe lângă Longin, elŭ de născutŭ era născutŭ omŭ liberŭ și numĕra în a patra armată consulară, în legiunea Ruliană ca *hastatus* sĕu pedestru. Fusese datŭ de împĕratulŭ pe lângă Longinus, ca unulŭ ce se deosebise în lupta dintâiu cu Dacii.

Din loculŭ unde ședeau ei, se vedea printr'unŭ gâtŭ de limpedișŭ, fundulŭ taberei dace.

— Hei, Picene, Picene, scumpă-libertatea!... dise Longinŭ cu durere.

— Scumpă, stăpâne... Dér putemŭ sĕ fugimŭ.

— Nu putemŭ, respunse Longin. Mai întâiu nu putemŭ, fiindcă nu fugu; și apoi nu putemŭ, fiind-că nu putemŭ.. Numai decâtŭ te-ai rĕtăci prin pădurĭ, și sĕlbatecii aceștia te-ar ajunge de pe urmă...

— Ca nĕcazulŭ, dise soldatulŭ.

— Hei, Picene, dér ce deosebire!... Ia privește-i, dise Longinŭ, arătândŭ cu mâna spre taberă...

— In câte patru armatele împĕratului, în 40,000 de ómenĭ pedestrime, n'ai găsi nicĭ unulŭ, stăpâne, așa de neputinciosŭ...

— Nu dice vorbă mare, Picene... Suntŭ sĕlbatecĭ și goi, dér nu suntŭ neputincioșĭ. Pielea ta póte își aduce aminte...

— Nimicŭ, dise soldatulŭ cu disprețŭ. Nu au ajunsŭ încă sĕlbatecii sĕ m'atingă.

— Eștĭ mândru, Picene, și mĕ bu

Oferte mărinimóse se primescŭ cu mulţămită şi se vorŭ chita pe calea diaristică. Ioanŭ *Cîrlea* cassarŭ.

Comitetulŭ arangiatorŭ.

— —

Mercurĭ în 1 Februarie n. se va da în sala hotelului Nr. 1 *concertŭ* (Liedertafel) de către *reuniunea de cântărĭ germană* din Braşovŭ. După concertŭ urmeză danţŭ. Inceputulŭ la 8 óre séra. Preţulŭ unui biletŭ de persónă 1 fl.

— —

Damele *reuniunei bisericescĭ rom. cat.* arangiază o serată de cantŭ şi musică cu cooperarea elevelorŭ corului şi a orchestrei orăşenescĭ, Joi în 2 Februarie n. în sala hotelului Nr. 1, sub conducerea profesorului de cantŭ şi conducĕtorului de corŭ d-lŭ Iuliu Iaschik, în favórea harmoniului procuratŭ pentru probele de cantŭ. Inceputulŭ la 8 óre séra. Intrarea 1 fl. de persónă.

Pregătirile militare în Rusia.

„Times“ primesce din Constantinopolŭ următórea telegramă:

Raportele, pe care le primesce Porta dela consulii sĕi din Rusia în privinţa mişcărilorŭ militare d'acolo, confirmă în generalŭ sgomotele privitóre la pornirile rĕsboinice ale guvernului rusescŭ. Se dice că pregătirile se facŭ într'o astfelŭ de mĕsură, încâtŭ ele nu mai potu fi declarate ca mĕsurĭ defensive seu ca mĕsurĭ de precauţiune. Raportele trimise din Petersburgŭ la Constantinopolŭ au d'asemenea unŭ caracterŭ neliniştitorŭ. In ascunsŭ se organiseză o mobilisare pe o scară cum mai nicĭ nu s'a vĕdutŭ. Mĕsurile luate nu potŭ fi decâtŭ o urmare a intenţiunilorŭ rĕsboinice.

SCIRĬ ULTIME.

Madridŭ, 28 Ianuarie. „Teatrulŭ varietăţilorŭ“ a fostŭ distrusŭ de unŭ incendiu; din fericire nu s'a întemplatŭ nicĭ unŭ accidentŭ de persóne.

Lemberg, 28 Ianuarie. Din Varşovia se anunţă, că pe şoséua dela casarma artileriei se construescŭ două casarme provisorii pentru regimentulŭ de gardă din Volhynia. De câteva dile se cumpĕră acolo multă lemnăriă, lopeţĭ, topóre şi alte unelte. Faţă cu proprietarii polonĭ se asigură la orĭ-ce ocasie, că astădĭ nimenĭ nu se gândesce la rĕsboiu.

Londra, 28 Ianuariu. „Daily News“ pretinde ca scirile periodice în privinţa unorŭ comploturĭ contra Ţarului suntŭ rĕspândite de poliţia ruséscă cu singurulŭ scopŭ de a conserva influinţa de care acésta din urmă se bucură pe lângă împĕratulŭ.

Londra, 28 Ianuarie. „Morning Post“ dice că Englesii din Suakim au cedatŭ provisiunile lor Italienilorŭ din Masauah.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Budapesta, 30 Ianuarie. — Negociările de împrumutŭ s'au încheiatŭ. Treidecĭ milióne se vorŭ emite în rentă de aurŭ cu 4 procente.

Petersburg, 30 Ianuarie. — La prândulŭ ce l'a datŭ ambasadorulŭ Austriei a luatŭ parte şi Giers.

Constantinopolŭ, 30 Ianuarie. — Inalta Pórtă a adresatŭ către Rustem-paşa o notă, în care acesta este însărcinatŭ de a provoca guvernulŭ englesŭ ca sĕ evacueze Zaila.

Berlinŭ, 30 Ianuarie — Impĕratulŭ a primitŭ după amédĭ în audienţă pe principele de Bismarck.

DIVERSE.

Aerulŭ contra ftisiei (ofticei.) Este deja mai multŭ timpŭ de când Dr Brown-Sequard a signalatŭ influinţa funestă a aerului închisŭ şi stricatŭ asupra desvoltării ftisiei pulmonare. Unŭ şirŭ numerosŭ de porcĭ indianĭ, după ce li s'au făcutŭ sub piele o injecţiune cu unŭ lichidŭ tuberculosŭ, a fost împărţitŭ în două divisiunĭ; una a fostŭ ţinută într'o sală închisă ca de obiceiu, cealaltă espusă sub unŭ şopronŭ deschisŭ din tóte părţile. Nicĭ unŭ porcŭ din cea din urmă grupă n'a devenitŭ ftisicŭ şi toţĭ ceilalţĭ au muritŭ de ftisie. Acestŭ resultatŭ frapantŭ confirmă statisticele, după care ftisia causeză neasemĕnatŭ mai multe casurĭ de mórte în oraşele fórte populate, decâtŭ la ţeră. Ţotodată stă în consonanţă şi cu faptele din care raporteză Brown-Sequard câteva casurĭ în şedinţa academiei de sciinţe din Parisŭ din 28 Nov. 1887. Unŭ astfelŭ de casŭ se referă la unŭ Irlandezŭ, care, după ce s'a constatatŭ destrucţiunĭ marĭ (caverne) în părţile superióre ale ambelorŭ plămânĭ, s'a hotărîtŭ se dórmă nopţile sub cerulŭ liber, acoperitŭ dealtmintrelea cu o flanelă şi cu unŭ cauciucŭ. Rĕulŭ numai că s'a limitatŭ, dér ulceraţiunele s'au cicatrisatŭ. Unŭ altŭ casŭ s'a observatŭ în California, unde unŭ tuberculosŭ a fostŭ vindecatŭ sub influinţa aerului liberŭ, cu tóte că se deschiseseră abscese în ambele plămânĭ. Unŭ alŭ treilea casŭ se referă mai de aprópe la autorŭ: una din rudele sale, declarată pierdută de renumitulŭ doctorŭ Andral, s'a vindecatŭ radicalŭ mergĕndŭ regulatŭ şi neîntreruptŭ la vĕnatŭ; a muritŭ cu 27 sĕu 28 de anĭ mai târdiu în urma unei bóle cu totului totŭ diferită. Ca consciinţă şi aplicaţiune a acestorŭ fapte Brown-Sequard presentă unŭ aparatŭ, care l'a construitŭ în colaboraţiune cu Dr. d'Arsonval, şi alŭ cărui scopŭ este de a înprospĕta şi reînoi constantŭ aerulŭ deasupra unei persóne sănĕtóse sĕu bolnave culcate într'unŭ patŭ. Aparatulŭ este fórte simplu şi uşorŭ de priceputŭ. Brown-Sequard asigură, cumcă a petrecutŭ o nópte sub acestŭ aparatŭ fără cea mai mică jenă. Elŭ îlŭ recomandă persónelorŭ sănĕtóse şi bolnave, amintindŭ, că aerulŭ respiratŭ conţine în abondanţă substanţe toxice, care fără îndoélă nu este permisŭ a le concede sĕ între în plămânĭ. „Architecţii ne omóră“ dice elŭ terminândŭ, şi ofticoşĭ, orĭ nu, ne inveninămŭ prin aerulŭ stagnatŭ alŭ locuinţelor nóstre“. („Mes. Rom.“)

Nou procedeu medicalŭ contra bólelorŭ de plămânĭ. Procedeu cu acidŭ de Fluorhydrogen se practică deja de doctorulŭ Gager, mediculŭ băilorŭ din Arco. Asupra inhalaţiunei accidului Fluorhydrogen ca remediu contra bólelorŭ de plămânĭ s'a pronunţatŭ nu de multŭ, în modŭ favorabilŭ, şi celebrulŭ profesorŭ din Paris Dujardin—Baumetz. D. Gager din Arco, care peste veră este la băile din Gastein, 'şĭ-a procuratŭ din Paris instrucţiunĭ detailate pentru acestŭ nou procedeu medicalŭ contra ftisiei, precum şi aparatele necesare.

Statistica limbilorŭ. Profesorul Kirchhoff din Halle a fostŭ rugatŭ sĕ decidă unŭ rĕmăşagŭ, şi anume: care limbă se vorbesce de mai mulţĭ ómenĭ pe pămêntŭ. Resultatul calculului învĕţatului din Halle e următorulŭ: limba vorbită de cei mai mulţĭ ómenĭ e cea chinesă, care e vorbită de vr'o 400 milióne de ómenĭ; urmeză limba hindustană vorbită de peste 100 milióne ómenĭ; apoi cea engleză de vr'o 100 milióne; cea rusă de peste 70 milióne; cea germană de peste 57 milióne; cea spaniolă de 47—48 milióne; cea portugesă de vr'o 16 milióne, afară de cele vr'o 10 milióne de Negri ai coloniilorŭ portugeze, carĭ se folosescŭ mai multŭ de limbile lorŭ indigene. Cea francesă, o pune Kirchhoff între limbile europene în loculŭ alŭ cincelea. Pareni-se că învĕţatulŭ germanŭ nu e imparţialŭ, deórece limba francesă e mai lăţită decâtŭ cea germană. Până aci profesorulŭ germanŭ. Despre cea italiană nu spune nimicŭ, dér nu greşimŭ decă vomŭ admite, că o vorbescŭ 30—35 milióne. Cea română se vorbesce de vre-o 13—14 milióne. Cea ungurescă de vr'o 7—8 milióne.

O legendă. *Misterulŭ prelungirei vieţii împĕratului Germaniei.* Vigórea extraordinară, cu care împĕratulŭ pórtă marea lui etate, a datŭ nascere unei legende, care a găsitŭ credĕmêntŭ printre poporaţiile din ţeră. După acéstă legendă, longevitatea Suveranului se datoresce unui lichidŭ misteriosŭ, alŭ cărui secretŭ îlŭ are împĕratulŭ numai. Cine i l'ar fi remisŭ? étă ce nu'şĭ póte nimenĭ explica. Se scie numai, că acestŭ lichidŭ e unŭ felŭ de bĕutură spirtuósă, care deşi nu acordă nemurirea, prelungeşce însĕ viéţa într'unŭ modŭ extraordinarŭ, comunicândŭ Suveranului forţele intelectuale şi fisice necesare pentru a ţinê încă pentru multŭ timpŭ frênele guvernului. Legenda, pe care ţĕranii o povestescŭ într'unŭ modŭ misteriosŭ, adaogă că împĕratulŭ a binevoitŭ a da câteva picăturĭ din miraculosulŭ lichidŭ mareşalului de Moltke şi prinţului de Bismark, ceea ce şi se explică, prin etatea la care au ajunsŭ aceste înalte persóne, mai alesŭ celŭ dânteiu. Dér lucru pe care trebue sĕ-lŭ notămŭ e, că Suveranulŭ a refusatŭ sĕ dea o picătură prinţului imperialŭ, fiindŭ că îi-e temă că, odată forţele lui recăpătate, prinţulŭ imperialŭ va veni sĕ forţeze pe părintele sĕu ca sĕ abdică. Unŭ óre care numĕrŭ de Suveranĭ au scrisŭ împĕratului şi l'au rugatŭ sĕ le comunice binefăcătorulŭ secretŭ, împĕratulŭ însĕ e firmŭ decisŭ de a'lŭ păstra pentru dênsulŭ numai. In deosebĭ, Ţarulŭ l'ar fi rugatŭ sĕ-i trimită una seu două picăturĭ din acestŭ lichidŭ. Impĕratulŭ însĕ a rĕmasŭ surdŭ rugăciunilorŭ Suveranului rusescŭ, şi din causa acestui refuzŭ s'a născutŭ şi conflictulŭ actualŭ între Germania şi Rusia. Naivĭ mai suntŭ şi Bavarezii!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 30 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argintŭ românescŭ	„	8.40	„	8.43
Napoleon-d'orĭ	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.33
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ	„	109.—	„	110.—
Discontulu	6½—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.35
Renta de hârtia 5%	84.25
Imprumutulu căiloru ferate ungare	148.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	98.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	124.50
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	110.75
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bonurĭ rurale Transilvane	104.25
Bonurĭ croato-slavone	103.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	118.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	122.75
Renta de hârtiă austriacă	78.70
Renta de argintŭ austriacŭ	80.50
Renta de aurŭ austriacŭ	109.75
Acţiunile băncei austro-ungare	135.22
Acţiunile băncei de creditŭ ungur.	867.—
Acţiunile băncei de creditu austr.	272.75
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.96
Napoleon-d'orĭ	10.01½
Mărcĭ 100 imp. germane	62.12
Londra 10 Livres sterlinge	126.50

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

curŭ... „dér împĕratulŭ ar trebui sĕ atace!“ dise Longinŭ cu órecare putere, urmându'şĭ unŭ altŭ gândŭ... Din ce legiune mĭ-ai spusŭ că escĭ? întreba din nou pe soldatŭ.

— Din a patra armată consulară; Legiunea Ruliană, sĕu a XXII-a imperială; Despărţĕmêntulŭ alŭ doilea; Manipula treia; Centurionul Papiriu Cursor.

— Papiriu Cursor... din gintea marelui Cursorŭ? întrebă Longinŭ.

— Nu sciu, stăpâne, dér uite-i.... dise elŭ arătândŭ departe, în taberă: *Manii* infernului n'ar fi mai hâzi!... Ecă şi stégulŭ lorŭ, adăugă elŭ dândŭ din capŭ, ce departe e de vexilariulŭ nostru!..

Dér suntŭ tinerĭ... şi noi îmbetrânimŭ... Ore sĕ mai vedemŭ noi Roma vreodată. Picene?...

— O s'o vedemŭ, stăpâne, dise soldatulŭ plecândŭ ochii în pămêntŭ.

— Tu vrei sĕ mĕ îmbărbătezĭ, dér nicĭ tu nu credĭ... Picene, cine ne-ar da unŭ grăunte de otravă ne-ar face unŭ mare bine...

Şi pe când ei vorbeau, se audi pe frundele uscate fâşiindŭ pasulŭ cuiva. Amêndoi se întórseră deodată.

Cu grije şi cu temere venea Dochia, uşóră ca o căprióră şi albă ca o zînă. Invĕluită tótă într'o stofă subţire de Pergam, ale cărei colţurĭ, tivite cu purpură de Tyr, se prindeau de umerĭ cu paftale zimţuite, şi cu piciorulŭ prins în coturnŭ de lemnŭ de cedru, ea înainta sfiósă către Longin, care se sculase în picióre şi o aştepta. După roşeţa ce i se vedea în faţă şi după nesiguranţa portului, lesne se putea pricepe, că se petrecuse o luptă mare în sufletulŭ ei: sĕ vie... sĕ nu vie... Când Decebal şi cu ai sĕi plecară spre partea dimpotrivă a pădurii, ea rĕmăsese singură în foişorulŭ de ştejarŭ, şi când vĕdŭ pe Longinŭ la câţĭ-va paşĭ numai cu sluga sa şi atâtŭ de tristŭ, nu se putù stăpânì, şi dorulŭ de a'i arăta că nu-lŭ uită, birui, frica şi ruşinea, şi veni... Mlădiându-şĭ trupulŭ uşurel, ca unŭ crinŭ, se apropia de elŭ, se roşi ca rozele din pĕru-i şi, apucând mâna lui Longinŭ, i-o sărută şi apoi şĭ-o lipi de frunte. După aceea rĕmase înaintea lui, cu ochii în pămêntŭ.

Longinŭ se uita la ea, ca unŭ omŭ deşteptatŭ dintr'unŭ visŭ urîtŭ la lumina dilei.

— Deii nu mintŭ, dise elŭ. Când am plecatŭ, augurii mĭ-au spusŭ că voiu întinerì.

— Şi mie rândunica din peştera Zbrandurei mĭ-a spusŭ, că voiu murì..., rĕspunse Dochia.

— A greşitŭ rândunica, îi tăia vorba Longinŭ.

— Că voiu murì fată, adăugà ea, ridicândŭ ochii spre elŭ.

Amêndoi aceştĭ ómenĭ tăcură, şi întăcerea lorŭ, gândurile amêndurora îşĭ găseau sprijinulŭ celŭ mai puternicŭ. Necunoscĕtóre precum era ea de o mulţime de-ale meşteşugirii sufletului romanŭ, îi venea pe buze sĕ-i spună, că i-a bătutŭ inima tare când l'a vĕdutŭ, şi i-ar fi spus'o decă ar fi sciutŭ cum. Er elŭ, Romanulŭ, trecutŭ prin popinele şi băile Romei, remăsese mutŭ în faţa acestei curate fecióre dace, care venise sĕ-i spună ceva şi nu scia cum sĕ-i spună.

— Ce-mĭ cerĭ?... Cere-mĭ ce vrei sĕ-ţĭ dau... dise Dochia.

— Ce sĕ-ţĭ cerŭ? n'am ce, respunse Longin. Tu eştĭ dacă, eu pentru tine sunt duşmanŭ.

— Cere... se rugà ea, cu ochii umedĭ.

— Norocŭ pentru tine, fecióră, dise Romanulŭ după o pausă.

— Asta nu stă în puterile mele, rĕspunse ea. Mama nóstră cea de colo adăugà, uitându-se în vĕzduh, ţine noroculŭ.

Elŭ însĕ părù a-şĭ aduce aminte de ceva, şi deodată, făcêndŭ unŭ pasŭ către dênsa:

— Vrei sĕ-ţĭ cerŭ.., îmĭ jurĭ că-mĭ vei da?

— Totŭ ce stă în puterile mele, rĕspunse ea cu voinţă.

— Dă-mĭ...., sĕ-mĭ dai otravă, isprăvi elŭ cu greu.

Ea făcu unŭ pasŭ înapoi şi ridicândŭ capulŭ se uita cruntŭ la elŭ.

— Sĕ-ţĭ dau otravă... întrebà ea lungŭ; vrei sĕ-ţĭ dau otravă? Dér decă n'am?

Vorbele îi eşeau greu din gură şi cădeau apĕsatŭ în audulŭ lui.

(Va urma.)

Nru. 335 ex 1888.

PUBLICAŢIUNE.

Spre scopulŭ inchirierei, respective arendărei obiectelorŭ de închiriatŭ şi de arenda aparţinetóre comunei orăşenescĭ şi amintite mai în josŭ, se va ţinea în oficiolatulŭ orăşenescu economicŭ **in 16 Februarie anulŭ curentŭ** la 3 ore după prându o pertractare scripturistică de oferte pe lângă condiţiunile ce se potu în órele oficióse examina de fie-cine în amintitulu oficiolatu şi pe lângă ulterióra aprobare alu celui mai avantagiosŭ ofertŭ de către representanţa comunală orăşenéscă.

Se provócă decĭ oferenţii, ca ofertele lorŭ scripturistice, inchise şi provĕdute cu unŭ timbru de 50 cr. cărora are de a se alătura şi unŭ vadiu de $10^0/_0$ din suma anuală de chirie sĕu arendă, care vadiu póte sĕ consiste din banĭ gata sĕu hârtii de preţŭ, sĕ le aştérnă celŭ multŭ până la 12 óre la prândŭ în amintita di economului orăşenescŭ E. Hintz.

In ofertu sĕ se amintéscă cu acurateţă, că pentru care obiectŭ se oferă; mai departe se se amintéscă că oferentului i suntŭ cunoscute condiţiunile de arendă şi că se supune lorŭ, amintindu-se în fine chiria sĕu arenda oferată în cifre şi litere.

Obiectele de închiriatŭ sĕu de arendatŭ suntŭ următórele:

1. Localulu din parterre în cassa sfatului, fostulŭ archivŭ vechiu, din 30/9, 1888 pe 6 anĭ.
2. Şetrele de vĕndare de sub casa sfatului . . . . „ „ „ „ „
3. Magasinulŭ din casa sfatului de către têrgulŭ inului . . „ „ „ „
4. „ „ „ „ cumpĕna orăşenéscă cu dreptul de cântărit din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
5. Casa orăşenéscă Nr. 16 cu grădina . . . . „ „ „ „
6. Prăvălia din casa oraşului No. 17 . . . . „ „ „ „
7. „ „ „ „ „ 18 . . . . „ „ „ „ „
8. Magasinulŭ de fructe la pórta têrgului cailorŭ . . . . „ „ „ „ „
9. Locuinţa din pórta uliţei scheilorŭ Nr. 121. . . . . „ „ „ „ „
10. Totŭ acolo unŭ magasinŭ mai micŭ . . . . „ „ „ „ „
11. Casa din uliţa funarilorŭ Nr. 302 . . . . „ „ „ „ „
12. Locuinţa pănariului în casa Nr. 318 . . . . „ „ „ „ „
13. Prăvălia Nr. 1 în podulŭ bătuşiloru . . . . „ „ „ „ „
14. Prăvălia Nr. 2 în podulŭ bătuşilorŭ . . . . din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
15. „ „ 3 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
16. „ „ 4 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
17. „ „ 5 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
18. „ „ 7 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
19. „ „ 8 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
20. „ „ 9 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
21. „ „ 10 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
22. Douĕ magasine în podulŭ bătuşilorŭ . . . . „ „ „ „ „
23. Douĕ pivniţe sub podulŭ bătuşilorŭ . . . . „ „ „ „ „
24. Casa din uliţa nouă a spitalului Nru. 448 . . . . „ „ „ „ „
25. Casa din uliţa căldărarilorŭ Nr. 489 . . . . „ „ „ „ „
26. O pivniţă în casa de sub buciumŭ Nr. 584. . . . . „ „ „ „ „
27. Ospătăria „Coróna" . . . . „ „ „ „ „
28. Berăria orăşenéscă . . . . „ „ „ „ „
29. Cafeneaua de pe promenadă. . . . . „ „ „ „ „
30. Birtulu din ştejerişŭ . . . . „ „ „ „ „
31. Birtulu dela Bĕrsă din 1 Ianuarie 1889 pe 6 anĭ.
32. Cofetăria de pe promenada de susŭ . . . . „ „ „ „ „
33. Bastada ştrimfarilorŭ . . . . „ „ „ „ „

Braşovŭ, în 21 Ianuarie 1888.

2c,3—2 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Nr. 68 ex 1888.

PUBLICAŢIUNE.

În 12 Faurŭ a. c. se va ţiné în cancelaria comitetului administrativ de fondulŭ şcolasticŭ grăniţerescŭ (Sibiiu, strada urezului 6) o licitaţiune minuendă asupra adaptărilorŭ ce suntŭ a se introduce la şcóla grăniţărĕscă din Copăcelŭ, (3/4 óre depărtare de Făgăraşŭ).

Acĕsta se aduce la cunoscinţa publică cu adausulŭ, că licitanţii suntŭ indatoraţĭ a depune înainte de începerea licitaţiunei dreptŭ vadiu $5^0/_0$ dela suma de esclamare stabilită cu **4824 fl.**

Oferte în scrisŭ, provĕdute însĕ cu vadiu, se primescŭ până la începerea licitaţiunei.

Planulŭ, preliminariulŭ precumŭ şi condiţiunile speciale de clădire, se potŭ vedé aicĭ în fiă-care di.

Sibiiu, *în 21 Ianuariu 1888.*

Comitetulŭ administrativŭ de fondulŭ şcolasticŭ alŭ foştilorŭ grăniţerĭ din reg. rom. I

Nr. 13724 ex 1887.

PUBLICAŢIUNE.

In puterea Inaltei aprobărĭ esprimate prin ordinaţiunea Inaltului Ministerŭ regescŭ ungur. de interne ddto 26 Noemvrie 1887, Nr. 76.289 IV g. se va vinde, pe cale scripturistică de oferte, mai multŭ oferentului, edificiulŭ folositŭ mai înainte ca spitalŭ militarŭ, din uliţa căldărarilorŭ Nr. 523.

Referitórea pertractare publică de oferte se va ţinea *Joi, în 16 Februarie 1888,* după prândŭ la 3 óre, în biroulŭ oficiolatului orăşenescŭ economicŭ cu care ocasiune se vorŭ deschide şi ofertele ascernute. Condiţiunile de oferte se potŭ esamina de fie-cine în amintitulŭ birou în decursulŭ órelorŭ oficióse.

Ofertele sigilate şi provĕdute cu unŭ timbru de 50 cr. au ca sĕ se aştérnă în amintita di celŭ multŭ până la 12 óre la prândŭ d-lui primarŭ Franciscŭ de Brennerberg.

Ofertulŭ trebue sĕ fie provĕdutŭ cu unŭ vadiu de $10^0/_0$ din suma oferată ca preţŭ de cumpĕrare. Vadiulŭ sĕ póte constea din banĭ sĕu hârtii de preţŭ; ofertulŭ are sĕ conţină dechiaraţiunea, cumcă oferentulŭ cunósce condiţiunile de ofertŭ şi acele contractuale şi că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Realitatea, ce are sĕ se vĕndă, este preţuită de către oficiolatulŭ orăşenescŭ pentru clădirĭ cu 25.000 fl. şi la cerere se póte vedea în fiecare timpŭ pe lângă intervenţiunea oficiului orăşenescŭ economicŭ, la care se află şi cheile.

Braşovŭ, 14 Ianuarie 1888.

1c,3—2 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Nr. 7874 ex 1887.

Publicaţiune.

Din interesulŭ siguranţei publice, a averei şi a persónei, a aflatŭ subscrisulŭ căpitănatŭ de consultŭ, ca cu 4 Februarie a. c. se interdică cerşitulŭ pe întregulŭ teritoriu braşoveanŭ. Pentru ca lipsa cerşitorilorŭ din nou conscrişĭ şi aparţinetorĭ comunei orăşenescĭ Braşovŭ se se pótă şi de aicĭ înainte acoperi prin milosteniile date de către publicŭ, s'au provocatŭ prin subscrisulŭ căpitănatŭ toţĭ posesorii de prăvălii, carĭ mai multŭ au fostŭ molestaţĭ în fie-care Sâmbătă de către cerşitorĭ, ca pe cale de subscripţiune sĕ signeze anumite sume de milostenii. Provocarea acĕsta a avutŭ unŭ resultatŭ de totŭ îmbucurătorŭ, deórece subscripţiunea representă peste 1000 fl. anualmente. Totuşĭ înse pentru ca ajutorarea acestorŭ cerşitorĭ se aibă unŭ succesŭ mai mare, apeléză subscrisulŭ căpitănatŭ la marinimositatea întregului publicŭ cu aceea recercare, ca milosteniile carĭ se intenţionéză de a se da, sĕ se depună sĕu la centrala poliţiei sĕu în expositurile din suburbii, unde se află spre acestŭ scopŭ cutii pentru păstrarea acestorŭ milostenii.

Astfelŭ de sume se vorŭ împărţi între cerşitorĭ de către subscrisulŭ căpitănatŭ în tótă sĕptĕmâna (Sâmbăta).

Braşovŭ, 26 Ianuarie 1888.

3c,3—1 **Căpitănatulŭ orăşenescŭ.**